

ALİ SELMAN DEMİRBAĞ

**BEYİN
KONTROLÜ
BEYİNİMDEKİ YABANCI**

İçindekiler

BÖLÜM 1

Kuantumdaki İnsan	9
Dua, Beyninizi ve Realitenizi Yeniden Şekillendirebilir.....	48
Tanrı, Beynimizi Nasıl Değiştirir?	51
Bilinçli Elektromanyetik Bilgi Alanı.....	55

CANLILARDAKİ ENERJİ ALANLARI 64

Hayvanlarda Manyetik Alan Duyumu.....	64
Kirlian Fotoğrafçılığı	70
İslam'da Çakraların Karşılığı: "Letaife"	87
Çakra ve Letaife Arasındaki Fark	91
Kur'an-ı Kerime Göre Aura'yı Korumak ve Güçlendirmek: Kâmil İnsan Olmak	94

BÖLÜM 2

Neden Elektromanyetik?	96
Elektromanyetik Tedavi	99

KÜLTÜR EMPERYALİZMİ..... 112

Subliminal Mesajlar - Bilinçaltı Mesajları	114
Pizzanın Türkiye'ye Girişinin İlginç Öyküsü	125
Telkin ve İkna	127
Beyin-Dalga Fonksiyonu Uyarımında "SES" in Kullanılması	133

Beynin Elektromanyetik Dalgaları ve Bilimsel Çalışmalar	147
“Beynin Şifresini Çözdük” İddiası ve Bilim Dünyasındaki Yeni Gelişmeler	149
Deri Altına Çip Yerleştiren Meksikalılar	160
Beyin Kontrol Çalışmalarında Mikroçipler.....	161
Nano Teknoloji ve Zihin Kontrolü	166
Gizli Beyin Kontrol Deneyleri	171
IBM, İsviçre, HAL, Yapay Beyin, Mavi Kitap	197
Mavi Beyin Projesi.....	198
Yapay Beyin 2018 Yılında Üretilecek.....	200
Scientology Tarikatı	204
ELEKTROMANYETİK BEYİN KONTROL	213
Elektromanyetik Dalgalar ile Küresel Beyin Kontrolü	215
NASA'nın Gizli Mavi Işın Projesi: “Project Blue Beam”	229
İncil’de Mesih’in Gelişi	247
Tevrat’ta Mesih’in Gelişi	250
İŞİD-DEAŞ BİR ZİHİN KONTROL PROJESİ MİDİR?	253
KAYNAKÇA.....	266

ÖN SÖZ

*“Hâlbuki sizi de yaptıklarımızı da Allah yaratmıştır.”
(Saffat, 96)*

Bizim mikro âlemimizde, yani atom düzeyinde, atom çekirdeğinin etrafında elektronlar belirli bir periyotta dönmektedir. Makro âlemimizde, yani uzayda ise Dünya ve gezegenler de Güneş etrafında belirli periyot ile dönmektedirler. Hatta Samanyolu Galaksisi dahi hem kendi etrafında hem de henüz keşfedilemeyen başka sistemlerin etrafında döner.

Evren ve içerisindeki tüm yapılar insanlık tarihi boyunca merak edilmiş ve çok çeşitli araştırmalara konu olmuştur.

Bilinen tarih boyunca ulaşılabilen kanıtlar, felsefe, din ve bilim insanları tarafından yapılmış çalışmaları gözler önüne sermiş, değişik görüşler ortaya atılmıştır. Bu görüşlerin bazıları doğru tespitler bazıları ise gerçeklikten çok uzak olmuş, ancak “daha iyi bir açıklama bulunana kadar mevcut olan doğrudur” ilkesine binaen doğru olarak kabul edilmiştir.

Binlerce yıldır insanlık tüm bu olanları beş duyusuyla ölçebildiği nispette doğru kabul etmesine rağmen çoğu dini kaynaklar aslında durumun farklı olduğunu sembolik ifadeler ile anlatmış fakat insanlığın büyük bir kısmı tarafından göz gördüğüne inandığı için kabul görmemiş veya görmezden gelinmiştir.

Günümüz biliminin ulaştığı seviye ile aslında beş duyu-muzla algılamamızın çok ötesinde olanları, yani teknolojik cihazlar sayesinde ölçebildiğimiz gerçeklikler ise tamamen yaşam tarzımıza da yansyarak, günlük hadiseler haline dönüşerek olağanüstülükten çıkıp normalleşmiştir.

Günümüzde bilim insanları artık evreni de aşarak evren ötesi evrenler, yani paralel evrenleri ve maddeyi oluşturan asıl yapıları, üçüncü boyut dışındaki diğer boyutları araştırır hale gelmiştir. Artık tüm dünyada farklı doğrular değil, tek olan bir doğru kabul edilmekte ve günbegün bu tek doğrunun daha derin, daha farklı yönleri açığa çıkarılmaktadır.

En son yapılan Cern deneyinde atom altı yapılardan olan nötrinoların ışık hızından çok daha hızlı olduğu deneyimlendi. Oysaki bizler bugüne kadar en hızlı yapının ışık (foton) olduğunu biliyorduk. Deney doğrulanmak için 15 bin defa tekrar edildi ve sonuç şaşırtıcı bir şekilde aynıydı. Deneyin sonucunu doğrulamak için Chicago’da ve Cern’den 10 kilometre uzaklıktaki bir diğer hardron çarpıtıcısında deney tekrarlandığında varılan sonuç ise daha şaşırtıcı oldu. Zira Cern’de deney yapıldığı anda Cern’deki foton ile diğer merkezlerdeki fotonların aynı şekilde hareket ettiği deneyimlenerek ışık hızından çok daha hızlı olduğu gözlenen bir başka yapı ortaya çıktı. O yapı ise “BİLGİ” idi.

Ortaya çıkan derinliğin adı hepimizin duyduğu “Kuantum Mekaniği”dir. Kuantum Mekaniği bize Kuantum Evrenini ve maddenin temel yapısı olan Kuantlar ve Stringlerin kapısını açmakta, maddenin temel yapısının madde olmadığını bizlere göstermektedir.

Bu kitap, Kuantum Mekaniği içerisindeki yüzlerce konu içerisinden sadece biri, belki de biz insanlar için yaşamımızda en önemlisi olan Elektromanyetiği ve Elektromanyetik Dalgalar kullanılarak beyin kontrolünü anlatmaya çalışacaktır.

Bu konunun anlaşılması için öncelikle bazı teknik konuların bilinmesi zorunludur. Mümkün mertebe bu teknik konuları en anlaşılır dille örnekleyerek, gayet yalın bir üslup kullanarak anlatmaya özen göstereceğiz.

Ali Selman DEMİRBAĞ

BÖLÜM 1

Kuantumdaki İnsan

Günümüzün teknolojisi ve bilimin ilerleyişi, belki de tarih boyunca hiç olmadığı kadar hızlı ve sonuçları hemen uygulanabilir haldedir. Bu durum bilim insanlarını bir anda çok farklı basamaklara sıçratmakta ve hayal ötesine taşımaktadır. Bilim insanlarının deneysel bilimler ve fizik ötesi bilimlerle birlikte çalışmaları bugünkü sonuçlarda kesin etkiye sahiptir. Nihayetinde edinilen deneyimler deneysel dünyanın ötesinde bir gerçekliğe ulaştırmaktadır. İnsan beyninin anlaşılma başlanması ile özellikle son yirmi yılda evrenin tüm kapılarını aralanmıştır. Bu gelişme madde ve madde altı yapıların aslında bilincimizle ne kadar benzer yapıları olduğunu kanıtlayarak madde ötesindeki âlemler ile meşguliyeti artırmakta ve bilimi tüm alanlara sirayet ettirmektedir.

İnsan bilinç sahibi bir varlıktır. Düşüncelerin, beden, mekânın, zamanın vs. bilincindedir. Bilinç düşünmenizi, konuşmanızı, algılamanızı sağlar. Şu anda bilimin tam olarak çözemediği bir sır var ve bu sır, bilincin sırrıdır. Bilinci anlamaya çalışırken, bilincimizle bilinci anlamaya çalışıyoruz. “Bilinç bilinci arıyorken” ifadesi bile subjektif bir ifadedir. Oysa bilim subjektif olaylarla uğraşmaz. Bilim, bilinci daha önceleri aldatıcı buluyorken şimdi bilinci anlamaya yönelmiş ve her şeyin çözümünün izlerini, ipuçlarını bulmuştur.

Şimdi gözlerimizi kapatalım ve deniz kenarında güzel bir gün batımı hayal edelim. Dalgaların ve martıların sesini, denizin uçsuz bucaksız maviliğini, deniz tuzunun içimize işleyen kokusunu...

Şimdi gözlerimizi açalım.

Günümüzde Pozitron Emisyon Tomografisi ya da Fonksiyonel Manyetik Rezonans Görüntüleme cihaz ve teknikleri ile beynimizin içini görüntülememiz mümkündür. Örneğin bir karbon atomunu bir şeker molekülüne koyup radyoaktif olarak işaretleyerek insana enjekte edersek, o karbon atomunu izleyerek beynimizi düşündüğü esnada görüntüleyebiliriz.

Acaba, deniz kenarında gün batımını hayal ettiğimiz esnada beynimizin içini yukarıda anılan cihaz ve tekniklerle görüntülediğimizi farz edersek, hayal ettiğimiz gün batımı resmini beynimizin içinde görebilir miyiz?

Elbette ki göremeyiz. Beynin içinde görüntü yoktur. Beynin içinde ses yoktur, dokunma hissi yoktur. Beynin içi karanlıktır, sadece elektrik ve elektrokimyasal tepkimeler vardır. Esasen nöronlar arasında Sinaptik ağlar boyunca ilerleyen elektro impulslar vardır. Sinaptik ağları küçük mikro fiber optik kablolar olarak düşünebiliriz.

Fakat biz hayal ederken bir resim gördük, peki bu resim nerede?

Resim beynimizde değil bilincimizdedir. Peki, beyinde elektrik mi bu resmi oluşturdu, resim mi elektriği oluşturdu ya da niyetiniz mi her ikisini de oluşturdu ve bu niyet nerden geldi diye kendimize sorsak, cevabı ne olur?

Prof. Dr. Arthur Eddington, beyni inceleme çalışmalarında bilinci aldatici buluyor ve bilincin bilinmeyen bir şey olduğunu ve bilmediğimiz bir şey yaptığını söylüyor. Bütün düşüncelerimiz, algılamalarımızın bilincinde oluşuyor. Bütün kişisel deneyimlerimiz, hayallerimiz, isteklerimiz, hafızamız, niyetimiz, anlayışımız, sevgilerimiz, üretkenliğimiz ve ilhamımız, bilincimizde oluşuyor.

Peki, şimdi hayal etmek yerine görebildiğimiz şeylerden yola çıkalım. Mavi renkli bir tabloya bakalım ve gördüğümüz bu mavi rengi bilimsel olarak incelemeye, açıklamaya çalışalım.

Elektromanyetik enerji ya da dalgalar tablodan gözümüze ulaşıyor. Tablodan gözümüze ulaşan elektromanyetik enerjide bir

etkileşim var. Bu etkileşim mavi renkli mi? Hayır, aksi takdirde tablodan gözümüze gelen mavi ışınlar görürdük. Ancak ışığın (elektromanyetik ışınımdaki belirli bir frekanstaki göremediğimiz bazı bozulmalar) etkileri gözümüze ulaşır ve orada etkileşime neden olur. Bir kimyasal reaksiyona girer, bu kimyasal reaksiyondan beynimize bir elektrik akımı ulaşır, beynimize ulaşan bu elektrik akımı da mavi değildir. Yani cisimlerden yansıyan ışık gözümüz tarafından algılanır, beyin sinyallerine dönüştürülerek beynimize ulaşır ve mavi renk bunların içinde değildir. Beynimizde nöronlar arası elektrik akımları yayan sinirsel ağlar vardır ve bu ağlar da mavi değildir. Yani tabloya baktığımızda gördüğümüz mavi rengin, tablo ile beynimizin içine kadar süren elektromanyetik ve kimyasal etkileşimde mevcut olmadığını saptarız.

Peki, o halde mavi renk nerededir? Gördüğümüze emin olduğumuz mavi renk acaba yok mudur?

Mavi renk vardır ama bilincimizde vardır.

Sorgulamaya devam edelim. Acaba bedenimiz nerede? Bilincimizde!

Düşüncelerimiz nerede? Bilincimizde!

Bulduğumuz oda nerede? Bilincimizde!

Yıldızlar, galaksiler, Güneş ve Ay nerede? Hepsi bilincimizde!

Filozofların, âlimlerin, Hintli bilginlerin dediği gibi, "Bir şeyi bilmekle her şeyi bilebilirsin!"

İşte, bir şeyi bilmekle her şeyi bilebileceğimiz bu tek şey, "bizim kendimiz, bizim bilincimizdir!"

Bilim, bilincin sırlarını keşfetmeye çalışıyor. Yaşam gücümüz aynı zamanda ruhumuzla aynıdır, çünkü ruh, bilincimizin özüdür.

Dr. Wilder Penfield yirminci yüzyılda yaşamış, ruhun varlığını araştıran bir beyin cerrahıdır. Hastalarını ameliyat ederken hastalarına lokal anestezi yapmaz, zira hastalar beyin ameliyatlarında hiçbir acı duymazlar.

Dr. Penfield yaptığı deneysel beyin cerrahi operasyonlarında bedeninin nasıl tepki vereceğini görebilmek için beynin farklı bö-

lümelerini uyararak gözlem çalışmaları yapar. Bu ameliyatların birinde beynin “motor korteks” adı verilen ve bedenin hareketlerini kontrol eden bölgesini uyarır. Motor korteksi uyardığı esnada hastanın kolu yukarı kalkmaya başlar. Hastasına ne oluyor diye sorduğunda hastası kolunun yukarı doğru kalktığını ancak kolunu kendisinin bilinçli olarak kaldırmadığını ifade eder. Bunun üzerine Penfield, hastasına “Beynini uyarsam ve kalkması komutunu vermiş olsam da senin bir seçim yapmanı ve başka tarafa hareket etmeni istiyorum.” der. Hasta önce diğer koluyla, kolunu başka yöne harekete ettirir, sonra kolunun istemi dışında yukarı kalkmasına karşı direnir ve kolunu başka tarafa hareket ettirir.

Bu deneysel operasyondaki deneyimiyle Dr. Penfield, beynin bedene bir şekilde hareket etmesini istediğini ve birisinin beyne “senin bunu yapmana izin vermeyeceğim ve bu şekilde hareket ettirmeyeceğim” dediği sonucuna varır. Beyinden bedene giden komutu yeniden yazan bir karar vericinin olduğunu söyler. Komuta yeri beyindir. Beynin motor korteksinin hareket yönünde uyarılmasına rağmen farklı hareket etmesiyle komuta yerini kontrol edip komutlar veren bir komutanın olduğu sonucuna varır, ancak bu komutanın nerede olduğunu bulamaz. Beyinden bedene giden komutları geçersiz kılan ve özümüzde sürekli seçim yapan bir şey vardır.

Bizler bir şeyler hatırlar ve onları yorumlarız. Bizler birer karar vericiyiz. Hayatımızın her anında geleceğimiz ile ilgili kararlar veriyor, geçmişimizi hatırlıyor ve yorumluyoruz. Bunun dışında hayal gücümüz, üretkenliğimiz, bütün kişisel deneyimlerimiz, hayallerimiz, isteklerimiz, hafızamız, niyetimiz, anlayışımız, sezgilerimiz, üretkenliğimiz, ilhamımız, bizim sezgisel yönümüzdür ve bu sezgisel yön beden ya da beynimizin içinde bulunmaz.

Bilim insanı Occam’ın adıyla anılan “Occam’ın Usturası” prensibe göre “Eğer bir açıklamanız yoksa en basit açıklama muhtemelen doğru olandır.” Peki, en basit açıklama nedir? Bizim bedenimiz ya da beynimizin içinde olamayacağımız! En basit açıklama: Orada değiliz! Bilincimiz, beynimiz ya da bedenimizde değildir. Bu en basit açıklamadır.

Peki, bedenin içinde olmadan nasıl oluyor da bedeni deneyimleyebiliyoruz?

Biz bedenimizin içinde değiliz, bedenimiz bizim içimizde! Biz zihnimizde değiliz, zihnimiz bizim içimizde! Biz bu dünyada değiliz, bu dünya bizim içimizde!

“Bu dünya hayatı sadece bir eğlenceden, bir oyundan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, işte asıl yaşama odur. Keşke bilmiş olsalardı.” (Ankebut, 64)

Tasavvuf âlimleri ve düşünürleri, Rishiler, Upanişadlar’ın inancına göre, Yoga öğretileri ve Hintlilerin kutsal kitabı Mahabharata’da yüz yıllardır zikredilen bu gerçeğin farkına varmamız gerekiyor;

“Ben, bedenimde değilim, bedenim benim içimde. Ben zihnimde değilim, zihnim benim içimde. Ben derken bilincimin özünden bahsediyorum. Dünyada değilim, dünya benim içimde. İçime döndükçe beden, zihin, dünya meydana geliyor ve ben yeniden ve yeniden oluşturuluyorum. İçime dönerek, zihnimi, bedenimi ve tüm evreni oluşturuyorum.”

Bilimdeki temel dayanağın esası nedir? Fiziksel dünyanın esas yapısı fiziksel olmayandır. Maddesel dünyanın esas yapısı maddesel değildir. Evrenin asıl maddesi madde olmayandır. Madde olarak adlandırdığımız her şey moleküllerden oluşmuştur ve moleküller atomlardan oluşmuştur. Atomlar muazzam boşluklarda ışık hızıyla hareket eden atom altı parçacıklarıdır ve bu atom altı parçacıkları madde değildir. Bilime göre bu atom altı parçacıklar nedir?

Onlar muazzam bir boşluktaki olasılık bulutlarıdır ve aslına bakılırsa bilim adamlarının hemfikir oldukları bir terminoloji eğer varsa, o da fiziksel dünyanın esas yapısının “süreksiz” olduğuna ilişkindir. Devamlı olmayan, yani tüm atom altı yapılar ve atom titreşim halindedir: “Zikrullah!”

Eğer ışık veren bir ampule dikkatli bakarsak onun ışığının bir var bir yok olarak geldiğini gözlemleriz, yani ışık yanıp söner fakat biz onu sürekli yanıyor gibi görürüz. İşte aynı ampul ışığında olduğu gibi atomlar ve atomaltı parçacıklar da böyle çalışır. Tüm varlık atomlardan oluştuğuna göre biz de bir gözükür bir kayboluruz.

O zaman soru şu: Gözükürken buradayız ama kaybolduğumuzda neredeyiz?

İşte, “süreksizlik” budur. Süreksizlik, bir şeylerin var olup yok olması anlamındadır ve eğer basitleştirmek istersek, “varsayılan fotonlar her an bir var olup bir yok olan elektromanyetik alandır” diyebiliriz. Bu nedenle, şeyleri duyu organlarının yapay dokusuyla değil eğer gerçekten oldukları gibi görebilseydik, bir var bir yok olan muazzam bir elektromanyetik fırtına görürdük. Fakat duyu organlarımız bilgiyi o hızda işlemekten geçiremediğinden dolayı bizler devamlılığı deneyimleriz. Sinemaya gideriz, ekranda devamlılığı görürüz; gerçekte olan şey, hareketsiz resimlerin çok hızlı bir şekilde sürekli görünüp kaybolmasıdır. Bir ışıklı tabelanın etrafında dönen ışığı görürüz; aslında tabelanın etrafında seyahat eden bir ışık yoktur, orada ampuller yanıp sönerler. Bunu işlemekten geçiremezsiniz, yani kapalı ve açık arasını göremezsiniz ve “devam etmenin hatırlanması” uzar, böylelikle hareket eden ışık görürsünüz. Televizyon ekranında hareket eden bir resim gördüğünüzde, ekran boyunca seyahat eden bir resim yoktur. Elektronlar ve fotonlar belirli bir düzende belirip kaybolarak bir model oluştururlar, bu modelde gördüğümüz resim ve resmin hareketi bizim bilincimizdedir.

Yani bu dünyaya dair tüm deneyimlerimiz “süreksizliğe” dayanmaktadır, buna rağmen biz sürekliliği algılarız. Şu anda sesimiz var-yok, fotonlar var-yok şeklinde retinanıza çarpıp dönüyor. Tattığımız, kokladığımız, duyduğumuz, kısaca algıladığımız her şey beyninize giden var-yok (açık-kapalı) sinyalidir. Dokunma bile “var-yok” esasına dayanmaktadır. Eğer elimi kravatınıza koyarsam ve hareket ettirmezsem, bir süre sonra onun orada olduğunu

bilemezsiniz. Eğer onu yeniden hareket ettirmeyi denersem, fark edebilirsiniz. Yani süreklilik deneyimimiz, süreksizliğe dayanmaktadır. Eğer cep telefonumla resminizi çekersem ve Çin'deki birine gönderirsem, resim buradan bir yere gitmez, var-yok (açık-kapalı) sinyal gider. Bu duvarlardan geçer, bedenimizden geçer ve ta ki sinyal karşıdaki bilgisayara ulaşına dek, bu sinyal bilgisayar ekranına ulaşsa bile, ekranda hâlâ resim yoktur. Ekranda sadece açık-kapalı sinyal vardır, bu sinyaller gözlerimize ve ardından beynimize ulaşır. Resim bilincimizdedir.

Mantıklı geliyor mu?

Bugünkü asıl soru, var (açık) olanın ne olduğu değil, yok (kapalı) olanın ne olduğudur. Çünkü her iki "var" arasında bir "yok" var.

Peki, "süreksizlikte" ne vardır?

Birkaç yıl önce, hayatlarını bunu düşünmeye adanmış olan gerçekten parlak zekâlı bilim adamlarının süreksizliğin beş özelliği hakkında genel bir anlaşmaları var. Bunu hatırlatmak istiyorum.

Süreksizliğin ilk özelliği ile başlayalım. Süreksizlikte enerji yoktur, bilgi yoktur, uzay-zaman yoktur ve objeler yoktur. Öyleyse orada ne var?

Bilim insanlarının verebileceği en iyi yanıt, orada "sınırsız olasılıkların" olduğudur. Orada olasılık dalgalarının süper pozisyonları vardır. Yani süreksizlik; enerjinin, bilginin, uzay-zamanın ve "madde" olarak adlandırdığımız şeyin ölçülemez potansiyelidir. Orada madde yoktur. Madde bilincimizdedir. Bilinç olmadan, radikal olarak belirsiz ve durmaksızın dalgalanan "kuantum çorbası" dururdu.

Süreksizliğin ikinci özelliği, onun "sınırsız ilişkili" olmasıdır. Yani süreksizlik her şeyle ilişkilidir ve teknik ifade ile "dolaşıklı"dır. Her şey her şeyle dolaşıktır ve o hep birden, aynı andadır. Bu nedenle, doğada şeyler birer birer meydana gelmez, her şey hep birden bir anda meydana gelir.

"Göklerde ve yerde bulunan herkes, O'ndan ister. O, her an yaratma halindedir." (Rahman, 29)

Örneğin insan bedeni, biyolojik bir organizmadır. Tüm biyolojik organizmalar doğanın bir parçasıdır, doğanın kendisidir. Şimdi dünya gezegeni de biyolojik bir organizma olarak düşünülmektedir. Her şey hep birden meydana gelir ve her şey, her şeyle ilişkilidir. Örneğin insan bedeni, Samanyolu Galaksisindeki tüm yıldızlardan daha fazla sayıda, trilyonlarca hücreye sahiptir. Her bir hücre, her saniye yüz binlerce aktiviteyi yerine getirir ve her hücre diğer her hücrenin aktivitesini bilir, takip eder ve bu aktiviteleri onunla ilişkilendirir.

Bir insan bedeni aynı anda nasıl oluyor da bir yandan düşünürken, diğer yandan çiftleşir? Aynı anda vücudundaki mikropları öldürüp toksinleri ortadan kaldırırken spermeleri aktive ederek yumurtayı dölleyebilir?

Beden tüm bunları yaparken, aynı anda gezegenlerin ve yıldızların hareketlerini takip eder, çünkü biyolojik ritimler tüm evrenin senfonisidir. Bu sebeple, lokal olmayan kolerasyonlar aslında teknik olarak her zaman her yerde var olan, her şeye gücü yeten için matematiksel terimdir. Her şey hep birden bir anda meydana gelir ve her şey de her şeye hep birden bir anda ilişkilidir.

Süreksizliğin üçüncü özelliği, belirsizlikle beraber hızla çoğalmasındır. Doğa yasalarını en temel seviyede hesaplayamazsınız. İlk başta belirsizlikten rahatsız olan Einstein, "Tanrının evrene zar attığını düşünmüyorum." derken, daha sonraları "Eğer doğanın kanunları gerçekse o zaman belirsizdir ve belirliyse de gerçek değil. Yani bir yerde doğa bunu mantıklı ya da matematiksel olarak anlamanı engelliyor." demiştir.

Dördüncü özellik, atom altı parçacıkların bir yerden bir yere aradaki boşluğa girmeden hareket ettikleri "kuantum sıçrama" diye adlandırılan özelliştir. Kuantum sıçrama, eğer Star Trek filmi ya da televizyon dizisini izlediyseniz, kaptanın "Işınlı bizi Scotty" dediği yerdir. Scotty bir tuşa basar, kaptan ortadan kaybolur ve aradaki boşluğa girmeden diğer uzay-zaman boyutunda ortaya çıkar.

Beşinci özellik ise “gözlemci etkisi”dir. Doksan yedi yaşında ölen Prof. Dr. John Willer’a göre o ve bazı bilim adamları yaklaşık 40-50 sene önce bilinçli bir varlık ona bakmadıkça, fiziksel evrenin var olmadığını söylediler. Eğer evrene bakmazsan veya bazı önsezileri güçlü varlıklar, bilinçli birimler evrene bakmadığında o yalnızca bir titreşim olarak kalır.

Bu kadar teknik bilgi yeter. Bu özellikler bizim bilincimizin özellikleridir ve kimsenin bulamamasının nedeni, öncelikle kişisel ve zihinsel bir deneyim olmasıdır, ikinci olarak da uzay-zamanda var olmamasıdır.

Uzay-zamanı şimdi nerede deneyimliyorsun? Bilincimiz mekânsız ve sınırsızdır. Şu anda zamanı nerede deneyimliyorsun? Bilincinde, fakat bilincinin kendisi zamansızdır. Şimdi eğer Bhagavad Gita’ya bakarsak, “Su onu ıslatamaz, rüzgâr kurutamaz, silahlar onu bölemez, ayıramaz, ateş onu yakamaz, çok eskidir, doğmamıştır ve ölmez.”

Bu sebeple, uzay-zaman boyutsallığına; boşluksuz, zamansız, boyutsuz olan bilincimiz sebebiyet verir. Onunla adlandırdığımız her şey; buna bedenimiz de dâhil.

Peki, beden, bilinçte deneyimlenen ve yaratılan ise, acaba nerede dönüştürülebilir? Hangi seviyede?

Bilincimizde yarattığımız her şey yalnızca bilincimizde dönüştürülebilir! Buna ve bazı çok iyi bilimsel verilere dayanarak, beden ve ruh için beş çığır açan buluşu Dr. Deepack Chopra ortaya çıkarmıştır.

Şimdi, beden için çığır açan beş buluşa bakalım.

Bedenin ilk çığır açan buluşu, bedenin bir yapı olmadığıdır. “O, algısal bir yalandır.” Duyularımız bize gerçeği söylemez. Duyularımız bize dünyanın düz olduğunu söylüyor ama artık buna hiç kimse inanmıyor. Duyular size ayakta durduğunuzu ve yerin sabit olduğunu söyler. Oysa biliyoruz ki yerküre son sürat dönerek binlerce km’lik hızla uzayda hareket etmektedir.

Duyularımız bize bedenimizin anatomik olduğunu söyler ama böyle değildir. “Bedenlerimiz bilinçte süreçtir” ve aslına bakılırsa bedenimiz yılda bir kere kendini yeniler. Bedenimizdeki atomların %98’i yılda bir defa yenilenir. O, bilinçte bir süreçtir. Tabii ki yeme, nefes alma, hazım, metabolizma, aydınlanma, düşünce, his, duygular, hafıza, hayal, üretkenlik vs. ve bunların hepsinde süregelen bir süreç vardır ve süregelen bu süreç sabit bir süreç değildir.

Nöroplastisite terimini duyduunuz mu? Nöroplastisite, beyin yapısını değiştirmek üzere zihnimizi eğitebileceğimiz anlamında kullanılmaktadır, çünkü beyin esasında bir yapı değil bir süreçtir. Bu konuda pek çok çalışma var. Beyinlerinin büyüklüğünü değiştirebilen, vücut ısısını değiştirebilen, otonomik fonksiyonu etkileyebilen, nöropeptid salgılanmasını sağlayabilen ve her tür şeyi değiştirebilen Müslüman âlimler ve Budist rahipler var. Meditasyon yapan, zikir çekerek kendini zikredilen sözcüğe odaklayan, çeşitli tekniklerle transa ve derin düşünce moduna geçmemizi sağlayan uygulamalar “birimsel ben”den “ben ötesi”ne gitmemizi sağlar.

Bedende çığır açan ikinci buluş, bedenlerimizin enerji alanı, bilgi alanı olduğudur (Aura). Onu biyolojik bir alan olarak düşüsek de o, gerçekte bir enerji alanıdır. Bir an için tüm emeklilik ikramiyemizi borsaya yatırdığımızı varsayalım; borsanın tepetaklak olduğunu ve borsada satın aldığımız hissenin çok değer kaybettiğini öğrendiğimiz anda ne olur? Dünyanın başımıza yıkıldığını hissederiz, sahip olduğunuz para pula dönmüştür, bu da doğru. Ama aynı anda bu haberle bedenimizdeki biyolojik bilgi de anında değişir. Ne mi olur? Kan basıncınız yükselir, kalp atışlarınız hızlanır, kortizonunuz yükselir, düşüp bayılmanız bile olası. İster içerden üretilsin ister dışarıdan, **bilgi bedenimizi değiştirecektir**. Bedenlerimizle ilgili bilimsel düşünme yöntemi-miz, bedenimizin biyolojik bilgi ve enerji teknolojisini yakalamaktan çok uzak. Tasavvuf alimlerinin zikir seansları, yoga ve meditasyon yapan yogilerin astral bedenle ilgili deneyimleri bu noktada bize ışık tutar niteliktedir.